

31990L0539

L 303/6

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

31.10.1990

DYREKTYWA RADY
z dnia 15 października 1990 r.
w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących handel wewnątrzspółnotowy i przywóz
z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych

(90/539/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

drób, rozumiany jako żywe zwierzęta oraz jaja wylęgowe będące produktem zwierzęcym, zostały wpisane do wykazu produktów w załączniku II Traktatu;

w celu zapewnienia racjonalnego rozwoju produkcji drobiu, a w konsekwencji wzrostu wydajności w tym sektorze, niektóre przepisy regulujące handel wewnątrzspółnotowy drobiu i jaj wylęgowych muszą być ustanowione na poziomie wspólnotowym;

hodowla i chów drobiu jest częścią sektora rolnego; stanowi ona źródło dochodów dla części rolników;

różnice wśród Państw Członkowskich w zakresie przepisów dotyczących warunków zdrowotnych zwierząt powinny być wyeliminowane w celu stymulowania handlu wewnątrzspółnotowego drobiem i jajami wylęgowymi, przyczyniając się tym się do wprowadzenia rynku wewnętrznego;

w celu stymulowania harmonijnego rozwoju handlu wewnątrzspółnotowego, powinien być ustanowiony system wspólnotowy regulujący sprawy przywozu z państw trzecich;

przepisy niniejszej dyrektywy w zasadzie nie powinny dotyczyć specjalnych imprez handlowych takich jak wystawy, pokazy i konkursy;

niniejsza dyrektywa powinna uwzględniać handel przepiórkami, gołębiami, kaczkami, bażantami i kuropatwami chowanymi dla hodowli lub konsumpcji;

uwzględniając istotę nowoczesnej hodowli drobiu, najlepszym sposobem na harmonijny rozwój handlu wewnątrzspółnotowego drobiem i jajami wylęgowymi jest monitorowanie zakładów użytkowych;

należy pozostawić właściwym władzom Państw Członkowskich zatwierdzanie zakładu, który spełnia warunki ustanowione w niniejszej dyrektywie oraz zapewnienie że te warunki są spełniane;

rozporządzenie Rady (EWG) nr 2782/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie produkcji i wprowadzania do obrotu jaj wylęgowych i piskląt drobiu hodowlanego ⁽⁴⁾, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 3987/87 ⁽⁵⁾, przewiduje przyznanie osobnego numeru rejestracyjnego każdemu zakładowi użytkowemu i oznakowania jaj wylęgowych; rozporządzenie Komisji (EWG) nr 1868/77 ⁽⁶⁾, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1351/87 ⁽⁷⁾, ustanawia szczegółowe zasady zastosowania wspomnianego rozporządzenia; ze względów praktycznych,

⁽¹⁾ Dz.U. C 89 z 10.4.1989, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 260 z 15.10.1990.

⁽³⁾ Dz.U. C 194 z 31.7.1989, str. 11.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 100.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 376 z 31.12.1987, str. 20.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 209 z 17.8.1997, str. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 127 z 16.5.1987, str. 18.

do celów niniejszej dyrektywy, takie same kryteria powinny być przyjęte dla identyfikacji zakładów użytkowych jak i dla oznaczenia jaj wylęgowych;

drób i jaja wylęgowe, aby zostać przedmiotem handlu wewnątrzwspólnotowego, muszą spełniać niektóre warunki zdrowotne zwierząt dla uniknięcia szerzenia się chorób zakaźnych;

jednakże właściwe jest odroczenie ustanowienia zasad kontroli mających zastosowanie w zwalczaniu grypy drobiu i rzekomego pomoru drobiu;

z tego samego powodu należy ustalić warunki transportu;

konieczne jest umożliwienie Komisji zatwierdzenia niektórych dodatkowych wymagań w świetle postępu jaki zrobiły Państwa Członkowskie w wytypowaniu niektórych chorób drobiu, pod warunkiem, że te wymagania nie wykraczałyby w żadnym razie poza te już stosowane w danym Państwie Członkowskim; w tym kontekście mogłoby się okazać pożądane ustalenie statusu Państw Członkowskich lub ich regionów w odniesieniu do niektórych chorób jakie mogłyby zaatakować drób;

choćby nieliczne wewnątrzwspólnotowe transakcje handlowe, ze względów praktycznych nie mogą podlegać warunkom Wspólnoty, to niektóre podstawowe zasady powinny być z nimi zgodne;

aby zapewnić, że postawione wymogi zostały spełnione, warunkiem powinno być wydanie przez urzędowego lekarza weterynarii świadectwa zdrowia, towarzyszącego drobiu lub jajom wylęgowym, aż do ich miejsca przeznaczenia;

w odniesieniu do organizacji i cyklu kontroli, które przeprowadzi Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia i środków ochronnych, które wprowadzi w życie, należy odnieść się do ogólnych zasad ustanowionych w dyrektywie Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącej kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych stosowanych w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w celu wprowadzenia rynku wewnętrznego⁽¹⁾;

konieczne jest przeprowadzenie kontroli przez Komisję przy współpracy z właściwymi władzami Państw Członkowskich;

określenie przepisów wspólnotowych stosujących się do przywozu z państw trzecich wymaga sporządzenia wykazu tych państw trzecich lub części tych państw trzecich, skąd drób i jaja wylęgowe mogą być przywożone;

przy wyborze tych krajów należy przyjąć kryteria natury ogólnej takie jak: stan zdrowia drobiu i innego żywego inwentarza, organizację i kompetencje służb weterynaryjnych oraz obowiązujące przepisy o ochronie zdrowia;

ponadto nie powinien być dopuszczony przywóz drobiu i jaj wylęgowych z krajów zainfekowanych zakaźnymi chorobami drobiu stanowiącymi ryzyko dla żywego inwentarza Wspólnoty, czy też z krajów, gdzie minął zbyt krótki okres od zniknięcia tych chorób;

ogólne warunki dotyczące przywozu z państw trzecich powinny być uzupełnione specjalnymi warunkami sporządzanymi w oparciu o sytuację zdrowotną w każdym z tych państw; dzięki technicznemu charakterowi i różnorodności kryteriów, od których zależą te specjalne warunki, powinna istnieć możliwość odwołania się, w celu ich zdefiniowania, do Stałego Komitetu Weterynaryjnego;

przedstawienie znormalizowanego formularza świadectwa przy dokonywaniu przywozu drobiu i jaj wylęgowych stanowi skuteczny środek sprawdzenia czy przepisy wspólnotowe są stosowane; przepisy takie mogą zawierać specjalne warunki, które będą się różnić w zależności od zainteresowanego państwa trzeciego; musi to być wzięte pod uwagę przy sporządzaniu znormalizowanego formularza świadectwa;

biegli lekarze weterynarii Komisji muszą być odpowiedzialni za sprawdzenie czy te przepisy są respektowane w państwach trzecich;

kontrole przeprowadzane przy realizacji przywozu muszą obejmować pochodzenie i stan zdrowia drobiu i jaj wylęgowych;

Państwa Członkowskie, w przypadku wwozu drobiu i jaj wylęgowych na terytorium Wspólnoty i w czasie ich przewozu do miejsca przeznaczenia, muszą mieć pozwolenie na podjęcie wszelkich środków, z ubojem i usunięciem włącznie, koniecznych do celów bezpieczeństwa publicznego i zdrowia zwierząt;

przepisy i ogólne zasady regulujące kontrole dotyczące drobiu i jaj wylęgowych zostaną ustalone później jako część środków podejmowanych w celu stworzenia rynku wewnętrznego;

każde Państwo Członkowskie musi mieć prawo wprowadzenia natychmiastowego zakazu przywozu z państwa trzeciego w przypadku jeśli taki przywóz mógłby być niebezpieczny dla zdrowia ludzi lub zwierząt; w takim przypadku należy bezzwłocznie zagwarantować koordynację działań Państw Członkowskich wobec takiego państwa trzeciego, bez uszczerbku dla ewentualnych poprawek do wykazu krajów upoważnionych do wywozu do Wspólnoty;

stały rozwój technik chowu drobiu oznacza, że należy wprowadzić okresowe zmiany w metodach kontroli chorób drobiu;

przepisy niniejszej dyrektywy powinny być skorygowane w związku z urzeczywistnieniem rynku wewnętrznego;

należy wprowadzić procedurę ustanawiającą bliską współpracę między Państwami Członkowskimi a Komisją w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego,

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 29.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

1. Niniejsza dyrektywa ustanawia warunki zdrowotne zwierząt regulujące handel wewnątrzspółnotowy i przywozu drobiu oraz jaj wylęgowych z państw trzecich.

2. Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do drobiu przeznaczonego na wystawę, konkurs czy pokaz.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy „urzędowy lekarz weterynarii” i „państwo trzecie” oznaczają urzędowego lekarza weterynarii oraz państwo trzecie określone w dyrektywie 72/462/EWG.

Ponadto:

- 1) „drób” — oznacza ptactwo domowe: indyki, perliczki, kaczki, gęsi, przepiórki, gołębie, bażanty i kuropatwy chowane lub trzymane w zamknięciu w celu hodowli, produkcji mięsa lub jaj do konsumpcji lub w celu odnowienia stada;
- 2) „jaja wylęgowe” — oznaczają jaja do inkubacji składane przez drób opisany w 1;
- 3) „pisklęta jednodniowe” — oznacza każdy drób poniżej 72 godzin życia, jeszcze nie karmiony; z wyłączeniem kaczek gatunku Barbary, które mogą być karmione;
- 4) „drób hodowlany” — oznacza drób do i powyżej 72 godzin życia, przeznaczony do produkowania jaj wylęgowych;
- 5) „drób użytkowy” — oznacza drób do i powyżej 72 godzin życia hodowany dla produkcji mięsa i/lub jaj do konsumpcji (lub dla odnowy stada);
- 6) „drób rzeźny” — oznacza drób kierowany bezpośrednio do rzeźni na ubój zaraz po dostawie, w każdym razie w ciągu 72 godzin;
- 7) „stado” — oznacza cały drób w tym samym stanie zdrowia i odporności, chowany w tych samych pomieszczeniach lub zagrodzie i stanowiący jednolitą jednostkę zootechniczną;
- 8) „gospodarstwo” — oznacza obiekt, który może obejmować zakład — wykorzystywany w chowie lub przetrzymywaniu drobiu hodowlanego lub użytkowego;
- 9) „zakład” — oznacza obiekt lub ich część obiektu, zajmujące jedno miejsce i przeznaczone do następujących zadań:
 - a) zakład hodowli zarodowej: zakład, który produkuje jaja wylęgowe do produkcji drobiu hodowlanego;

b) zakład hodowlany: zakład, który produkuje jaja wylęgowe do produkcji drobiu użytkowego;

c) zakład chowu: zakład zajmujący się chowem drobiu do okresu nieśności;

d) wylęgarnia: zakład mający na celu inkubację i wylęg jaj oraz dostarczenie piskląt jednodniowych;

10) „zatwierdzony lekarz weterynarii” — oznacza lekarza weterynarii delegowanego przez właściwe władze weterynaryjne, podległego im w zakresie kompetencji, do przeprowadzenia w poszczególnych gospodarstwach kontroli przewidzianych w niniejszej dyrektywie;

11) „zatwierdzone laboratorium” — oznacza laboratorium na terytorium Państwa Członkowskiego, zatwierdzone przez właściwe władze weterynaryjne i podległe im w zakresie kompetencji, do celów przeprowadzania badań diagnostycznych przewidzianych w niniejszej dyrektywie;

12) „kontrola zdrowia” oznacza wizytę urzędowego lekarza weterynarii lub zatwierdzonego lekarza weterynarii w celu przeprowadzenia kontroli stanu zdrowia drobiu w danym gospodarstwie;

13) „choroby podlegające obowiązkowi zgłoszenia” — choroby wymienione w załączniku V;

14) „miejsce ogniska choroby” (ognisko zakaźne) — oznacza miejsce określone w dyrektywie 82/894/EWG;

15) „zakażony obszar” — w odniesieniu do chorób wymienionych w załączniku V oznacza strefę obejmującą — zależnie od środowiska epizootologicznego miejsca ogniska choroby — wyraźnie określone terytorium lub strefa ochronna w promieniu, co najmniej 3 km od miejsca ogniska choroby, a która włączona jest w strefę nadzorowana w promieniu co najmniej 10 km;

16) „stacja kwarantanny” oznacza obiekty, gdzie trzymany jest drób w całkowitej izolacji i z dala od bezpośredniego lub pośredniego kontaktu z innym drobiem, tak by umożliwić długotrwałą obserwację i badania w zakresie chorób wymienionych w załączniku V;

17) „ubój sanitarny” — oznacza zniszczenie w miejscu ogniska choroby, pod warunkiem podjęcia niezbędnych zabezpieczeń zdrowotnych z dezynfekcją włącznie, całego drobiu i produktów drobiowych zakażonych lub podejrzanych o zakażenie.

ROZDZIAŁ II

Przepisy handlu wewnątrzspółnotowego

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie przedłożą Komisji do dnia 1 lipca 1990 r. plan opisujący krajowe środki, jakie zamierzają wprowadzić w życie w celu zapewnienia zgodności z przepisami

wymienionymi w załączniku II dla zatwierdzenia gospodarstw ukierunkowanych na handel drobiem i jajami wylęgowymi w ramach Wspólnoty.

2. Komisja zbada te plany. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 32, jeszcze przed oficjalnym zatwierdzeniem plany mogą zostać zatwierdzone lub przed zatwierdzeniem mogą zostać do nich wprowadzone poprawki i uzupełnienia.

3. Zgodnie z procedurą określoną w ust. 2 poprawki lub uzupełnienia do planu, który został już zatwierdzony zgodnie ze wspomnianym ustępem, mogą być:

- zatwierdzone na prośbę zainteresowanego Państwa Członkowskiego, w celu uwzględnienia zmian zachodzących w danym Państwie Członkowskim, lub
- wymagane, w celu uwzględnienia postępu w metodach zapobiegania i kontroli chorób.

Artykuł 4

Każde Państwo Członkowskie wyznaczy krajowe laboratorium referencyjne odpowiedzialne za koordynację metod diagnostycznych przewidzianych w niniejszej dyrektywie i za ich wykorzystanie przez zatwierdzone laboratoria znajdujące się na jego terytorium. Takie bazowe laboratoria wymienione są w załączniku I.

Artykuł 5

Jako produkt obrotu we Wspólnocie:

- a) jaja wylęgowe, jednodniowe pisklęta, drób hodowlany i drób użytkowy powinien spełniać warunki ustanowione w art. 6, 12, 15 i 17 oraz odpowiednio te wymagania ustanowione na podstawie w art. 13, 14 lub te ustanowione w art. 7, 8 i 9;
- b) drób rzeźny i na zasadzie odstępstwa od lit. a), drób przeznaczony do odnowy stada, do momentu spełnienia warunków zdrowotnych zwierząt regulujących handel wewnątrzspółnotowy oraz przywóz z państw trzecich świeżego mięsa drobiowego oraz ptactwa do celów chowu, musi spełniać warunki ustalone w art. 10, 12, 15 i 17 i warunki zawarte w art. 13 i 14.

Artykuł 6

Jaja wylęgowe, jednodniowe pisklęta, drób hodowlany i użytkowy pochodzi z:

1) zakładów spełniających następujące wymogi:

- a) powinny być zatwierdzone i zaopatrzone przez właściwy organ w odróżniający je numer, zgodnie z przepisami podanymi w załączniku II rozdział I;
- b) nie mogą być w czasie przesyłki przedmiotem jakichkolwiek ograniczeń zdrowotnych mających zastosowanie do drobiu;
- c) nie mogą znajdować się na obszarze zakażonym;

2) stada, które w czasie przesyłki nie może wykazywać objawów klinicznych czy budzić podejrzeń o chorobę.

Artykuł 7

W czasie przesyłki jaja wylęgowe muszą:

- 1) jeśli pochodzą z Państw Członkowskich, spełniać następujące wymogi:
 - a) pochodzić ze stad, które:
 - przez ponad 6 tygodni były trzymane w jednym lub więcej zakładów Wspólnoty jak określono w art. 6 ust. 1 lit. a),
 - jeśli istnieje wymóg szczepień, szczepione były zgodnie z warunkami o szczepieniach w załączniku III;
 - podlegały badaniu zdrowotnemu przeprowadzonemu przez urzędowego lekarza weterynarii lub zatwierdzonego lekarza weterynarii w ciągu 24 godzin poprzedzających wysyłkę, a w trakcie badania nie wzbudziły podejrzeń o chorobę;
 - b) powinny być oznaczone zgodnie z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 1868/77;
 - c) zostały zdezynfekowane zgodnie z instrukcjami urzędowego lekarza weterynarii;
- 2) jeśli pochodzą z państw trzecich, zostały przywiezione zgodnie z warunkami podanymi w rozdziale III.

Artykuł 8

Jednodniowe pisklęta:

- a) wylęgają się z jaj wylęgowych spełniających wymogi art. 6 i 7;
- b) spełniają warunki szczepień w załączniku II, jeśli istnieje wymóg szczepień;
- c) w czasie przesyłki nie wzbudzają podejrzeń o chorobę zgodnie z załącznikiem II rozdział II B 2 lit. g) i h).

Artykuł 9

W czasie przesyłki, drób hodowlany i użytkowy:

- a) jest trzymany od wylęgu lub przez ponad 6 tygodni w jednym lub więcej zakładzie Wspólnoty jak określono w art. 6 ust. 1 lit. a);
- b) jeśli istnieje wymóg szczepienia, spełnia warunki szczepienia z załącznika III;

c) jest poddany badaniu zdrowotnemu przez urzędowego lekarza weterynarii lub zatwierdzonego lekarza weterynarii w ciągu 24 godzin poprzedzających przesyłkę, oraz w momencie badania, nie wykazywać objawów klinicznych czy wzbudzać podejrzeń o chorobę.

Artykuł 10

W czasie przesyłki, drób rzeźny pochodzi z gospodarstwa:

- a) w którym był trzymany od wylęgu lub przez ponad 21 dni;
- b) które nie jest przedmiotem ograniczeń zdrowotnych mających zastosowanie do drobiu;
- c) w którym badanie zdrowia stada, z którego ma pochodzić drób rzeźny, przeprowadzone przez urzędowego lub zatwierdzonego lekarza weterynarii w ciągu 48 godzin poprzedzających przesyłkę, nie ujawni żadnych objawów klinicznych czy podejrzeń o chorobę w tymże stadzie;
- d) które nie leży na terenie zakażonym influencją drobiu czy rzekomym pomorem drobiu, które zostały określone w ramach środków zwalczających choroby przyjętych zgodnie z art. 19.

Artykuł 11

1. Wymogi art. 5-10 i art. 15 nie stosuje się do wewnątrzspółnotowego handlu drobiem i jajami wylęgowymi w odniesieniu do przesyłki zawierającej mniej niż 20 jednostek.

2. Jednakże drób i jaja wylęgowe określone w ust. 1, w czasie przesyłki pochodzą ze stad, które:

- przebywały we Wspólnocie od wylęgu lub, przez co najmniej trzy miesiące,
- w czasie przesyłki nie wykazywały objawów klinicznych żadnej zakaźnej choroby drobiu,
- jeżeli był wymóg szczepień, spełniły warunki szczepień z załącznika III,
- nie są przedmiotem żadnych ograniczeń zdrowotnych mających zastosowanie do drobiu,
- nie znajdują się na obszarze zainfekowanym zakażonym influencją drobiu czy rzekomym pomorem drobiu, które zostały określone w ramach środków zwalczających choroby przyjętych zgodnie z art. 19,
- test serologiczny na przeciwciała *Salmonella pullorum et gallinarum*, zgodnie z załącznikiem II rozdział III, dał negatywne wyniki.

Artykuł 12

1. W przypadku przesyłki drobiu i jaj wylęgowych z Państw Członkowskich lub ich regionów, które szczepią drób określony w art. 1 przeciw rzekomemu pomorowi drobiu do Państw Członkowskich lub ich regionów, których status został ustalony zgodnie z poniższym ust. 2, stosuje się następujące zasady:

- a) jaja wylęgowe pochodzą ze stad, które są:
 - nieszczepione, lub
 - szczepione z zastosowaniem szczepionki inaktywowanej, lub
 - szczepione z zastosowaniem szczepionki żywej, pod warunkiem, że szczepienie miało miejsce, co najmniej 60 dni przed zebraniem jaj wylęgowych;

b) jednodniowe pisklęta pochodzą:

- z jaj wylęgowych spełniających warunki lit. a),
- z wylęgarni, gdzie stosowana praktyka zapewnia inkubację tych jaj w zupełnie innym czasie i w miejscu innym niż jaja niespełniające warunków lit. a);

c) drób hodowlany i użytkowy:

- nie jest szczepiony przeciw rzekomemu pomorowi drobiu, i
- jest izolowany przez 14 dni przed przesyłką, albo w gospodarstwie rolnym albo stacji kwarantanny pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii. W związku z tym, żadne ptactwo domowe w gospodarstwie swego pochodzenia czy stacji kwarantanny, jeśli stosowne, nie może być szczepiony przeciw rzekomemu pomorowi drobiu, w ciągu 21 dni poprzedzających wysyłkę i w tym czasie żaden ptak nieprzeznaczony na przesyłkę nie może przedostać się do gospodarstwa lub stacji kwarantanny; ponadto w stacjach kwarantanny nie mogą być przeprowadzane szczepienia, i
- przechodzi, w ciągu 14 dni poprzedzających przesyłkę, reprezentatywne testy serologiczne na wykrycie przeciwciał rzekomego pomoru drobiu, zgodnie ze szczegółowymi zasadami przyjętymi w zastosowaniu procedury przewidzianej w art. 32;

d) drób rzeźny pochodzi ze stad, które:

- jeśli nie są szczepione przeciw rzekomemu pomorowi drobiu, spełniają wymogi określone przez lit. c) tiret trzecie,
- jeśli szczepione, to nie były szczepione żywą szczepionką w ciągu 30 dni poprzedzających przesyłkę i na podstawie reprezentatywnej próbki podlegały — w ciągu 14 dni poprzedzających przesyłkę — testowi izolacji wirusa rzekomego pomoru drobiu, stosownie do szczegółowych zasad przyjętych zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 32.

2. Status Państw Członkowskich lub ich regionów pod względem zagrożenia rzekomym pomorem drobiu zostanie ustalony przez Komisję, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 32, najpóźniej sześć miesięcy przed terminem, w którym Państwa Członkowskie powinny dostosować się do niniejszej dyrektywy. Elementami,

które należy rozpatrzyć przy określaniu tego statusu są dane określone w art. 14 ust. 1 i w szczególności następujące kryteria:

- przynajmniej przez ostatnie 12 miesięcy nie wykryto przypadku rzekomego pomoru drobiu wśród drobiu określonego w art. 1,
- szczepienie przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu w odniesieniu do drobiu określonym w art. 1, nie było przeprowadzane przynajmniej przez poprzednie 12 miesięcy,
- całe stado hodowlane było monitorowane, co najmniej raz w roku na obecność zarazków rzekomego pomoru drobiu,
- w gospodarstwie nie ma drobiu szczepionego przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu.

3. Warunki określone w ust. 1 zostaną rozpatrzone przed dniem 31 grudnia 1992 r.

Artykuł 13

1. Jeśli Państwo Członkowskie stworzy lub stworzyło dobrowolny lub przymusowy program kontroli choroby, na którą podatny jest drób, może przedstawić ten program Komisji, w szczególności przedstawiając:

- rozmieszczenie choroby na jego terytorium,
- genezę programu z uwzględnieniem wagi choroby i ewentualnych korzyści z programu w stosunku do jego kosztów,
- obszar geograficzny, na którym program będzie wprowadzany w życie,
- kategorie statusowe, które mają być stosowane w stosunku do zakładów drobiowych, normy, które powinny zostać osiągnięte w każdej kategorii i zastosowane procedury badań,
- procedury monitorowania programu,
- działania, które zostaną podjęte, jeśli z jakichś powodów zakład traci swój status,
- środki, które zostaną podjęte, jeśli rezultaty badań przeprowadzonych zgodnie z założeniami programu będą pozytywne.

2. Komisja zbada programy zaprezentowane przez Państwa Członkowskie. Programy mogą być zatwierdzane zgodnie z kryteriami określonymi w ust. 1, w zgodzie z procedurą przewidzianą w art. 32. Wszelkie dodatkowe gwarancje ogólne lub szczególne, których może wymagać handel wewnątrzspółnotowy mogą zostać określone zgodnie z tą samą procedurą. Tego typu gwarancje nie mogą wykraczać poza gwarancje wymagane przez Państwo Członkowskie na jego własnym terytorium.

W przypadku programów przedstawionych Komisji przed dniem 1 lipca 1991 r., decyzje, co do ich zatwierdzenia i dodatkowe gwarancje handlowe zostaną podjęte przed dniem 1 stycznia 1992 r.

3. Programy przedłożone przez Państwa Członkowskie mogą być zmienione lub uzupełnione zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 32. Zmiany lub uzupełnienia do wcześniej zatwierdzonych programów lub gwarancji, które zostały określone zgodnie z ust. 2, mogą zostać zatwierdzone na mocy tej samej procedury.

Artykuł 14

1. Jeśli Państwo Członkowskie uznaje, że na jego terytorium lub części jego terytorium nie występuje jedna z chorób, na jaką podatny jest drób, przedstawi ona Komisji odpowiednie dokumenty potwierdzające, w szczególności podkreślając:

- charakter choroby i historię jej występowania w danym Państwie Członkowskim,
- wyniki testu nadzoru oparte na testach serologicznych, mikrobiologicznych lub patologicznych i fakt, że zgodnie z przepisami prawa o chorobie należy powiadomić właściwe władze,
- okres, podczas którego przeprowadzano nadzór,
- w miarę potrzeb, okres w którym szczepionka przeciw chorobie była zakazana i jaki był obszar geograficzny objęty tym zakazem,
- uzgodnienia dotyczące sprawdzenia, że dany obszar nie jest zagrożony chorobą.

2. Komisja bada dokumentację przedłożoną przez Państwa Członkowskie. Dodatkowe gwarancje, ogólne lub szczególne, które mogą być wymagane w handlu wewnątrzspółnotowym można określić zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 32. Takie gwarancje nie mogą wykraczać poza gwarancje wymagane przez Państwo Członkowskie na jego własnym terytorium. Jeśli uzasadnienie przedłożone jest przed dniem 1 lipca 1991 r., decyzje dotyczące dodatkowych gwarancji zostaną podjęte przed dniem 1 stycznia 1992 r.

3. Zainteresowane Państwo Członkowskie powiadomi Komisję o wszelkich zmianach w szczegółach określonych w ust. 1. Gwarancje określone jako ustanowione w ust. 2. mogą, po takim powiadomieniu, zostać zmienione lub wycofane zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 32.

Artykuł 15

1. Jednodniowe pisklęta i jaja wylęgowe są transportowane w jednorazowych pudełkach przeznaczonych do tego celu albo w pudełkach, które mogą być ponownie użyte pod warunkiem, że wcześniej zostaną zdezynfekowane. Takie skrzynki są myte i:

- a) zawierają tylko jednodniowe pisklęta lub jaja wylęgowe tych samych gatunków, kategorii i rodzaju drobiu pochodzącego z tego samego zakładu;
- b) noszą następujące oznaczenia:
 - nazwa Państwa Członkowskiego przesyłki,
 - gatunek drobiu, do którego należą jaja lub pisklęta,

- liczbę piskląt lub jaj,
- kategoria i rodzaj produkcji, do jakiej są przeznaczone,
- nazwa lub firma, adres i numer identyfikacyjny zakładu użytkowego,
- numer identyfikacyjny zakładu pochodzenia, jak przewidziano w załączniku II rozdział I (2),
- Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia;

c) są zamknięte zgodnie z instrukcją właściwego organu, w taki sposób by uniknąć możliwości zamiany zawartości.

2. Pudełka zawierające jednodniowe pisklęta lub jaja wylęgowe mogą być pogrupowane do transportu w odpowiednich kontenerach. Na tych kontenerach jest widoczny numer tak pogrupowanych skrzyń i oznaczenia określone w ust. 1 lit. b).

3. Drób hodowlany i użytkowy jest transportowany w skrzynkach lub klatkach:

- które zawierają wyłącznie drób tego samego gatunku, kategorii i rodzaju, pochodzący z tego samego zakładu,
- są wyposażone w numer identyfikacyjny zakładu, z którego pochodzą, jak przewidziano w załączniku II rozdział I (2),
- są zamknięte zgodnie z instrukcjami właściwego organu w taki sposób by uniknąć możliwości zamiany zawartości.

4. a) Drób hodowlany i użytkowy oraz jednodniowe pisklęta są bezzwłocznie przekazywane do zakładu miejsca przeznaczenia, bez kontaktowania się z innymi ptakami, z wyjątkiem drobiu hodowlanego i użytkowego lub jednodniowych piskląt spełniających warunki ustanowione w niniejszej dyrektywie.

b) Drób rzeźny jest bezzwłocznie przekazywany do rzeźni miejsca przeznaczenia, bez kontaktowania się z innym drobiem, poza drobiem rzeźnym spełniającym warunki ustanowione w niniejszej dyrektywie.

5. Skrzynki, klatki i pojazdy muszą być zaprojektowane tak, aby:

- zapobiec gubieniu ekskrementów i minimalizować straty w upierzeniu w trakcie przejazdu,
- umożliwić kontrolę wzrokową drobiu,
- umożliwić czyszczenie i dezynfekcję.

6. Pojazdy i kontenery, klatki oraz skrzynki, jeśli nie są jednorazowego użytku, przed załadunkiem i wyładunkiem są myte i dezynfekowane zgodnie z instrukcjami właściwego organu danego Państwa Członkowskiego.

Artykuł 16

Drób określony w art. 15 ust. 4 nie może być transportowany przez tereny zakażonym influencją drobiu lub rzekomym pomorem drobiu; chyba że transport odbywać się będzie jedynie koleją lub główną drogą.

Artykuł 17

W handlu między Państwami Członkowskimi, drób i jaja wylęgowe są wyposażone na czas transportu do miejsca przeznaczenia, w świadectwo zdrowia, które:

- odpowiada właściwemu wzorowi w załączniku IV,
- jest podpisane przez urzędowego lekarza weterynarii,
- jest sporządzone w dniu załadunku w języku lub językach Państwa Członkowskiego wysyłki i w języku lub językach Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia,
- ważne jest przez pięć dni,
- składa się z pojedynczego arkusza,
- zwykle jest sporządzany dla jednego odbiorcy,
- posiada pieczęć w innym kolorze niż kolor druku w świadectwie zdrowia.

Artykuł 18

Państwa Członkowskie miejsca przeznaczenia zgodnie z przepisami ogólnymi Traktatu, mogą przyznać jednemu lub więcej Państwu Członkowskiemu wysyłki uprawnienia ogólne lub uprawnienia ograniczone do przypadków szczególnych pozwalające na wjazd na jego terytorium transportu drobiu i jaj wylęgowych bez świadectwa przewidzianego w art. 17.

Artykuł 19

Rada stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, przyjmie przed dniem 1 lipca 1991 r. zasady kontroli w celu zwalczania influencji drobiu i rzekomego pomoru drobiu.

ROZDZIAŁ III

Przepisy dotyczące przywozu z państw trzecich

Artykuł 20

Drób i jaja wylęgowe przywożone do Wspólnoty spełniają warunki ustanowione w art. 21-24.

Artykuł 21

1. Drób i jaja wylęgowe pochodzą z państwa trzeciego lub regionu państwa trzeciego umieszczonego w wykazie sporządzonej przez Komisję zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 32.

Wykaz ten może być uzupełniany lub zmieniany zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 33.

2. Przy podejmowaniu decyzji czy państwo trzecie lub jego część mogą być umieszczone w wykazie określonym w ust. 1, szczególna uwaga jest zwracana na:

- a) stan zdrowia drobiu, innych zwierząt domowych i zwierząt dzikich w państwie trzecim, a szczególna uwaga powinna być poświęcona chorobom egzotycznym zwierząt, sytuacji zdrowotnej na obszarach sąsiadujących skąd może przyjść zagrożenie zarówno dla zdrowia publicznego jak i zdrowia zwierząt w Państwach Członkowskich;
- b) regularność i szybkość dostarczania informacji przez państwo trzecie odnośnie do istnienia zakaźnych chorób zwierząt na jego terytorium, w szczególności chorób z wykazu A i B Międzynarodowego Biura ds. Chorób Epizootycznych;
- c) przepisy danego państwa dotyczące zapobiegania i kontroli chorób zwierząt;
- d) strukturę służb weterynaryjnych danego państwa i ich kompetencje;
- e) organizację i wprowadzanie w życie środków zapobiegających i zwalczających choroby zakaźne zwierząt;
- f) gwarancje jakie może dać państwo odnośnie do zgodności z niniejszą dyrektywą;
- g) zgodność z zasadami wspólnotowymi w kwestii hormonów i odpadów.

3. Wykaz określony w ust. 1 oraz wszelkie wprowadzone do niego zmiany zostaną opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Artykuł 22

1. Drób i jaja wylęgowe pochodzą z krajów wolnych od influenzy drobiu i rzekomego pomoru drobiu.

2. Ogólne kryteria dla klasyfikacji państwa trzeciego według zagrożenia chorobami, zostaną przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 32.

3. Komisja, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 32, może zdecydować, że przepisy ust. 1 niniejszego artykułu będą dotyczyć tylko części terytorium państwa trzeciego.

Artykuł 23

1. Drób i jaja wylęgowe mogą być przywożone z terytorium państwa trzeciego lub części terytorium tego państwa umieszczonego w wykazie sporządzonym zgodnie z art. 21 ust. 1 tylko w przypadku gdy pochodzą ze stad, które:

- a) przed przesyłką przebywały nieprzerwanie na terytorium lub części terytorium takiego kraju przez czas ustalony w procedurze przewidzianej w art. 32;
- b) spełniają warunki zdrowotne zwierząt przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 32 dla przywozu drobiu i jaj wylęgowych z danego kraju. Warunki mogą różnić się zależnie od gatunków lub kategorii drobiu.

2. Warunki zdrowotne zwierząt zostaną ustalone na podstawie przepisów ustanowionych w rozdziale II i odpowiadających mu załącznikach. Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 32, odstępstwa mogą być uznane przypadek po przypadku, jeśli dane państwo trzecie oferuje podobne gwarancje zdrowotne zwierząt, a które są, co najmniej równorzędne.

Artykuł 24

1. Drób i jaja wylęgowe są wyposażone w świadectwo zdrowia sporządzone i podpisane przez urzędowego lekarza weterynarii państwa trzeciego wywozu.

Świadectwo to musi:

- a) zostać wydane w dniu załadunku do przesyłki do Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia;
- b) zostać sporządzone w urzędowym języku lub językach Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia;
- c) jego oryginał powinien być dołączony do przesyłki;
- d) świadectwo powinno poświadczać fakt, że drób i jaja wylęgowe spełniają wymogi niniejszej dyrektywy oraz dyrektyw przyjętych na mocy niniejszej dyrektywy w doniesieniu do przywozu z państw trzecich;
- e) powinno być ważne przez pięć dni;
- f) składać się z pojedynczego arkusza;
- g) powinno być sporządzone dla jednego odbiorcy;
- h) powinno być zaopatrzone w pieczęć różniącą się kolorem od koloru druku w świadectwie.

2. Świadectwo określone w ust. 1 powinno być zgodne ze wzorem sporządzonym według procedury przewidzianej w art. 32.

Artykuł 25

Kontrole przeprowadzane na miejscu przez biegłych lekarzy weterynarii Państw Członkowskich i Komisji mają zapewnić, że wszystkie przepisy niniejszej dyrektywy zostały faktycznie zastosowane.

Biegli Państw Członkowskich odpowiedzialni za te kontrole zostaną wyznaczeni przez Komisję na wniosek Państw Członkowskich.

Kontrole będą przeprowadzane w imieniu Wspólnoty i na jej koszt.

Częstotliwość kontroli i procedura kontroli zostaną określone zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 32.

Artykuł 26

1. Komisja może, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 33, zdecydować że przywóz z państwa trzeciego lub z jego części powinien zostać ograniczony do poszczególnych gatunków, jaj wylęgowych, drobiu hodowlanego lub użytkowego, drobiu rzeźnego lub drobiu przeznaczonego do specjalnych celów.

2. Komisja może zdecydować w miarę potrzeby, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 33 o zastosowaniu ograniczeń zdrowotnych zwierząt po dokonaniu przywozu.

Artykuł 27

1. Przepisy i zasady ogólne, które mają być stosowane podczas kontroli w państwach trzecich lub podczas kontroli drobiu przywożonego z państw trzecich, zostaną określone zgodnie z art. 19 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 89/662/EWG.

Do czasu wprowadzenia w życie powyższych zasad i przepisów, pozostają w mocy przepisy danego Państwa Członkowskiego, pod warunkiem, że są zgodne z ogólnymi zasadami Traktatu.

2. Drob i jaja wylęgowe nie są przywożone do Wspólnoty, jeśli:

- przesyłka nie pochodzi z terytorium lub części terytorium państwa trzeciego zamieszczonego w wykazie sporządzonym na podstawie art. 21 ust. 1,
- przesyłka jest lub istnieje takie podejrzenie że jest zakażona lub jest zarażona chorobą zakaźną,
- warunki ustanowione w niniejszej dyrektywie nie zostały spełnione przez państwo trzecie wywozu,
- świadectwo towarzyszące przesyłce nie zgadza się z warunkami ustanowionymi w art. 24,
- analiza ujawnia, że przepisy Wspólnoty na temat hormonów i odpadów nie zostały uzgodnione.

3. Bez uszczerbku dla specjalnych warunków, które mogą zostać przyjęte zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 26, jeśli ze względów zdrowotnych lub z powodu braku pozwolenia na transport powrotny drobiu, któremu odmówiono wjazdu stosownie do zapisu w ust. 1, właściwy organ Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia może wyznaczyć rzeźnię, która musi przyjąć taki drób.

Artykuł 28

Po przybyciu do Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia, drób rzeźny zostaje zabrany bezpośrednio i bezzwłocznie do rzeźni w celu uboju.

Bez uszczerbku dla specjalnych warunków, które mogą być przyjęte zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 33, właściwy organ Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia może, na podstawie stanu zdrowia zwierząt, wyznaczyć rzeźnię, do której drób ma być przekazany.

ROZDZIAŁ IV

Wspólne przepisy

Artykuł 29

1. Do celów handlu wewnątrzspółnotowego środki ochronne przewidziane w dyrektywie 89/662/EWG stosuje się do drobiu i jaj wylęgowych.

2. Do celów przywozu z państw trzecich stosuje się następujące środki ochronne:

- a) Bez uszczerbku dla art. 22, jeśli choroba zakaźna zagrażająca zdrowiu drobiu któregoś z Państw Członkowskich pojawi się w państwie trzecim lub rozprzestrzeni się w państwie trzecim lub jeśli uzasadniają to inne względy zdrowotne zwierząt, zainteresowane Państwo Członkowskie wprowadzi zakaz przywozu zwierząt z gatunku objętego niniejszą dyrektywą, pochodzącego bezpośrednio lub pośrednio z państwa trzeciego lub z części jego terytorium lub z innego Państwa Członkowskiego.
- b) Środki podjęte przez Państwa Członkowskie na podstawie niniejszego artykułu, jak również ich unieważnienie, zostaną bezzwłocznie przekazane innym Państwom Członkowskim i Komisji, wraz ze wskazaniem przyczyn ich zastosowania.

W następstwie takiej wiadomości Stały Komitet Weterynaryjny zbierze się możliwie szybko i zdecyduje, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 32, czy takie środki wymagają zmiany, szczególnie w celu skoordynowania ich ze środkami podjętymi przez inne Państwa Członkowskie lub czy powinny zostać zaniechane.

Jeśli wystąpi sytuacja przewidziana w niniejszym artykule i inne Państwa Członkowskie również zastosują środki podjęte jak wyżej, ewentualnie zmienione zgodnie z poprzednim akapitem, zostaną przyjęte odpowiednio przepisy zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 32.

- c) Odnowienie przywozu z danego państwa trzeciego zostanie uprawomocnione na podstawie tej samej procedury.

Artykuł 30

1. Zasady kontroli weterynaryjnej przewidziane w dyrektywie 90/425/EWG dotyczą handlu wewnątrzspółnotowego drobiem i jajami wylęgowymi.

2. W dyrektywie 90/425/EWG wprowadza się następujące zmiany:

- a) W załączniku A pozycja I dodaje się odniesienie w brzmieniu:
„Dyrektywa Rady 90/539/EWG z dnia 15 października 1990 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących handel wewnątrzspółnotowy i przywóz z państw trzecich drobiu i jaj wylęgowych.

Dz.U. L 303 z 31.10.1990, str. 6.”

- b) W załączniku B skreśla się akapity w brzmieniu:

„— drób żywy”

„— jaja wylęgowe”,

Artykuł 31

Do dnia wejścia w życie decyzji podjętych zgodnie z art. 20, 21 i 22 Państwa Członkowskie zastosują w odniesieniu do przywozu drobiu i jaj wylęgowych z państw trzecich warunki, co najmniej równoważne z tymi, które wynikają z zastosowania zapisu rozdziału II.

Artykuł 32

1. Gdy ma być stosowana procedura określona w niniejszym artykule, przewodniczący przedkłada sprawę Stałemu Komitetowi Weterynaryjnemu, z własnej inicjatywy lub na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

2. Przedstawiciel Komisji przekazuje Komitetowi projekt proponowanych środków. Komitet wydaje opinię o projekcie w terminie wyznaczonym przez przewodniczącego stosownie do pilności sprawy. Opinia jest przyjmowana większością określoną w art. 148 ust. 2 Traktatu dla decyzji, które Rada ma przyjmować na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie ważone są w sposób określony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

3. Komisja przyjmuje proponowane środki, jeżeli są one zgodne z opinią Komitetu.

4. Jeśli środki te nie są zgodne z opinią Komitetu lub w przypadku braku opinii, Komisja bezzwłocznie przedkłada Radzie wniosek dotyczący proponowanych środków. Rada stanowi większością kwalifikowaną.

Jeżeli Rada nie podejmuje działania w ciągu trzech miesięcy od daty przedłożenia jej wniosku, wówczas proponowane środki zostają przyjęte przez Komisję, chyba że Rada odrzuciła je zwykłą większością głosów.

Artykuł 33

1. Gdy ma być stosowana procedura określona w niniejszym artykule, przewodniczący przedkłada sprawę Stałemu Komitetowi Weterynaryjnemu, z własnej inicjatywy lub na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

2. Przedstawiciel Komisji przekazuje Komitetowi projekt proponowanych środków. Komitet w terminie dwóch dni wydaje opinię na temat projektu. Opinia jest przyjmowana większością głosów określoną w art. 148 ust. 2 Traktatu dla decyzji, które Rada ma przyjmować na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie ważone są w sposób określony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

3. Komisja przyjmuje proponowane środki, jeśli są one zgodne z opinią Komitetu.

4. Jeśli środki te nie są zgodne z opinią Komitetu lub w przypadku braku opinii, Komisja bezzwłocznie przedkłada Radzie wniosek dotyczący proponowanych środków. Rada stanowi większością kwalifikowaną.

Jeżeli Rada nie podejmuje działania w ciągu 15 dni od daty przedłożenia jej wniosku, wówczas proponowane środki zostają przyjęte przez Komisję, chyba że Rada odrzuciła je zwykłą większością głosów.

Artykuł 34

O zmianach w załącznikach, w szczególności w celu dostosowania ich do zmian w metodach diagnozowania i zmian w ekonomicznym znaczeniu poszczególnych chorób, Komisja zdecyduje zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 32.

Artykuł 35

Przepisy niniejszej dyrektywy, w szczególności art. 29, zostaną przejrzane przed dniem 31 grudnia 1992 r. w świetle wniosków dotyczących wprowadzenia rynku wewnętrznego.

Artykuł 36

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż do dnia 1 stycznia 1994 r. i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Artykuł 37

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 15 października 1990 r.

W imieniu Rady

V. SACCOMANDI

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

1. Krajowe laboratoria referencyjne zajmujące się chorobami drobiu:

Belgia	Institut National de recherches vétérinaires, Groeselenberg 99, B-1180 Bruxelles
Dania	Institut for Fjerkraesygdomme, Den Kgl. Veterinaer-og Landbohjskole, DK — København
Francja	Laboratoire de Pathologie Aviaire, CNEVA, F-22440 Ploufragan
Niemcy	Bunderforschunganstalt für landwirtschaft Institut für Kleintierzucht, Dörnbergstraße 25/27, D-3100 Celle
Grecja	Institute of Infectious Parasitic Disease of Thessaloniki, GR-Thessaloniki
Irlandia	Veterinary Research Laboratory, Abbotstown, Castleknock, IRL — County Dublin
Włochy	Instituto Zooprofilattico Sperimentale delle Venezie Via G. ORUS 2, I-35100 Padova
Luksemburg	Laboratoire Vétérinaire de l'Etat, 54 avenue Gaston Diderich, L-1420 Luxemburg;
Niderlandy	Centraal Diergeneeskundig Institut, NL-Lelystad
Portugalia	Laboratorio Nacional de Investigacao Veterinaria, PT-Lisboa
Hiszpania	Laboratorio de Sanidad y Produccion Animal, ES -Barcelona
Wielka Brytania	Central Veterinary Laboratory, Weybridge, UK-Surrey

2. Krajowe laboratoria referencyjne zajmujące się chorobami drobiu, wymienione w pkt 1, w każdym Państwie Członkowskim odpowiedzialne są za koordynację metod diagnostycznych przewidzianych w niniejszej dyrektywie: W tym celu:

- a) mogą zaopatrywać zatwierdzone laboratoria w odczynniki niezbędne do testów diagnostycznych;
 - b) monitorują jakość wszystkich odczynników stosowanych przez zatwierdzone laboratoria;
 - c) organizują okresowe testy porównawcze.
-

ZAŁĄCZNIK II

ZATWIERDZANIE ZAKŁADÓW

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

1. W celu zatwierdzenia przez właściwy organ w celu handlu wewnątrzspółnotowego zakład, powinien:
 - a) spełniać warunki odnoszące się do obiektów i działań wymienionych w rozdziale II;
 - b) stosować i przestrzegać programu nadzoru choroby zatwierzonego przez właściwy centralny organ weterynaryjny, uwzględniając wymogi rozdziału III;
 - c) zapewnić wszelkie objekty do celów realizacji zadań wymienionych w lit. d);
 - d) przyjąć nadzór właściwego organu weterynaryjnego w kontekście zorganizowanej formy monitorowania zdrowia zwierząt. Takie monitorowanie obejmuje w szczególności:
 - przynajmniej jedną w roku kontrolę urzędowego lekarza weterynarii uzupełnioną sprawdzeniami weryfikującymi stosowanie środków higieny oraz działalność zakładu zgodnie z warunkami rozdziału II,
 - rolnik-hodowca powinien prowadzić zapis informacji niezbędnej do stałego monitorowania stanu zdrowia w zakładzie przez właściwy organ weterynaryjny;
 - e) zawierać wyłącznie drób określony w art. 2 ust. 1.
2. Każdemu zakładowi, który spełnia warunki ustanowione w pkt 1 właściwy organ nada oddzielny numer identyfikacyjny, który może być tym samym numerem, nadanym na mocy rozporządzenia (EWG) nr 2782/75.

ROZDZIAŁ II

Obiekty i działalność

A. Zakłady hodowli rodowodowej, zakład hodowlany i zakład chowu

1. Obiekty

- a) Ustawienie i rozplanowanie obiektów powinno być zgodne z rodzajem produkcji, zapewnić możliwość zapobieżenia wprowadzeniu choroby lub jeśli się pojawi się ognisko chorobowe, pozostaje pod pełną kontrolą. Jeśli zakład mieści kilka gatunków drobiu, muszą one być od siebie ściśle oddzielone.
- b) Obiekty powinny zapewniać dobre warunki higieniczne i umożliwić prowadzenie monitorowania zdrowia.
- c) Sprzęt powinien być dostosowane do rodzaju produkcji, oraz pozwolić na czyszczenie i dezynfekcję obiektów i środków transportu drobiu i jaj w najdogodniejszym miejscu.

2. Chów

- a) Techniki chowu powinny być oparte w jak największym stopniu na zasadzie „chowu chronionego” i na zasadzie „all in/all out” (wszystkie zwierzęta wchodzi do produkcji i wychodzą z produkcji jednocześnie w jednym czasie). Między jedną, a drugą partią jest prowadzone czyszczenie, dezynfekcja oraz opróżnienie obiektu ze zwierząt.
- b) Zakłady hodowli rodowodowej, zakłady hodowlane i zakłady chowu powinny trzymać wyłącznie drób:
 - tylko ze swojego zakładu, i/lub
 - z innych zakładów hodowli rodowodowej, zakładów hodowlanych i zakładów chowu we Wspólnocie zatwierdzonych zgodnie z art. 6 lit. a), i/lub
 - przywożony z państw trzecich zgodnie z niniejszą dyrektywą.

- c) Zasady higieny powinny być ustalone przez zarząd zakładu; personel powinien nosić właściwą odzież roboczą, a goście odzież ochronną.
- d) Budynki, zagrody i wyposażenie powinno być utrzymane w dobrym stanie.
- e) Jaja powinny być zbierane kilka razy dziennie, powinny być czyste i szybko dezynfekowane.
- f) Rolnik powinien poinformować zatwierzonego lekarza weterynarii o każdej zmianie w wynikach produkcyjnych lub każdym innym sygnale wskazującym na obecność choroby zakaźnej wśród drobiu. Gdy tylko zaistnieje podejrzenie choroby, upoważniony lekarz weterynarii powinien wysłać do zatwierzonego laboratorium próbki niezbędne do potwierdzenia diagnozy.
- g) Historia stada, rejestr lub nośnik danych powinien być zachowany dla każdego stada przez co najmniej dwa lata od likwidacji stada i powinien wykazywać:
 - przybycia i opuszczenia,
 - wydajność produkcji,
 - zachorowalność i śmiertelność wraz z przyczynami,
 - badania laboratoryjne i ich wyniki,
 - miejsce pochodzenia drobiu,
 - przeznaczenie jaj.
- h) Jeśli wystąpi choroba zakaźna drobiu, wyniki laboratoryjne powinny być niezwłocznie przekazane zatwierzonemu lekarzowi weterynarii.

B. Wylęgarnie

1. Obiekty

- a) Wylęgarnia powinna być fizycznie i użytkowo oddzielona od obiektów chowu. Jej rozplanowanie powinno pozwalać na to by niżej podane poszczególne jednostki funkcjonalne były od siebie oddzielone:
 - składowanie jaj i sortowanie,
 - dezynfekcja,
 - preinkubacja,
 - wylęganie,
 - przygotowywanie i pakowanie towaru do wysyłki.
- b) Budynki powinny być zabezpieczone przeciw ptakom przylatującym z zewnątrz i przeciw gryzoniom; ściany i podłogi powinny być z materiałów trwałych, zmywalnych i nieprzepuszczalnych; powinny posiadać naturalne lub sztuczne oświetlenie, system wentylacyjny i właściwą temperaturę; powinno być zapewnione higieniczne usuwanie odpadków (jaj i piskląt).
- c) Sprzęt musi mieć gładkie, wodoodporne powierzchnie.

2. Funkcjonowanie

- a) Funkcjonowanie musi być oparte na jednokierunkowym obiegu jaj, sprzęcie przenośnym i personelu.
- b) Jaja wylęgowe powinny pochodzić:
 - z zakładów hodowli rodowodowej, zakładów hodowlanych, i zakładów chowu, zatwierdzonych zgodnie z art. 6 lit. a),
 - przywożone z państw trzecich zgodnie z niniejszą dyrektywą.
- c) Zasady higieny powinny być ustalone przez zarząd gospodarstwa; personel powinien nosić odpowiednią odzież roboczą, a goście odzież ochronną.
- d) Budynki i wyposażenie powinny być utrzymywane w dobrym stanie.
- e) Dezynfekcji podlegają:
 - jaja — między momentem ich przybycia, a procesem inkubacji,
 - inkubatory, regularnie,
 - wylęgarnie i ich sprzęt, po wylęgu każdej partii.
- f) Dla oceny stanu zdrowia wylęgu, powinien być zastosowany program kontroli jakości mikrobiologicznej.

- g) Rolnik powinien poinformować zatwierzonego lekarza weterynarii o każdej zmianie w wydajności produkcji lub jakimkolwiek innym sygnale sugerującym obecność choroby zakaźnej drobiu. Gdy tylko zajdzie podejrzenie o chorobę zakaźną, zatwierdzony lekarz weterynarii powinien przesłać próbki niezbędne dla sporządzenia lub potwierdzenia diagnozy, do zatwierzonego laboratorium, oraz poinformować właściwy organ weterynaryjny, który zadecyduje o podjęciu właściwych środków.
- h) Historia stada, rejestr lub nośnik danych dla wylęgarni powinien być utrzymywany przez co najmniej dwa lata i wykazywać, jeśli to możliwe, dla każdego stada:
 - pochodzenie jaj i data ich przybycia,
 - wyniki wylęgu,
 - wszelkie nieprawidłowości,
 - wszelkie badania laboratoryjne i ich wyniki,
 - szczegóły programów szczepień,
 - liczba i przeznaczenie jaj inkubacyjnych, z których nic się nie wylęgło,
 - miejsce przeznaczenie piskląt jednodniowych.
- i) Jeśli wystąpi choroba zakaźna drobiu, wyniki badań laboratoryjnych powinny być niezwłocznie podane do wiadomości zatwierzonego lekarza weterynarii.

ROZDZIAŁ III

Program nadzoru choroby

Bez uszczerbku dla środka ochrony zdrowia i art. 13 oraz 14, program nadzoru choroby powinien, jako niezbędne minimum, objąć nadzór nad zakażeniami i gatunkami podanymi niżej.

A. Zakażenia: *Salmonella pullorum*, *Salmonella gallinarum* i *Salmonella arizonae*

1. Gatunki dotknięte chorobą:

- a) *Salmonella pullorum* i *gallinarum*: ptactwo domowe, indyki, perliczki, przepiórki, bażanty, kuropatwy i kaczki.
- b) *Salmonella arizonae*: indyki.

2. Program nadzoru choroby

- a) Testy bakteriologiczne i/lub serologiczne powinny być zastosowane dla określenia czy zakażenie wystąpiło.
- b) Próbki do testów powinny być pobrane z krwi, kurcząt drugiej kategorii, puchu lub pyłu pobranego z wylęgarni, wymazy pobrane ze ścian wylęgarni, ściółka lub woda z poidła.
- c) Kiedy próbki krwi pobierane są ze stada do testów serologicznych na *S. pullorum* lub *S. arizonae*, informacja na temat rozpowszechniania się choroby w danym państwie i jej dotychczasowa częstotliwość występowania w zakładzie powinna być udostępniona dla określenia liczby próbek do pobrania. Stado powinno być kontrolowane w każdym okresie nieśności, najlepszym czasie do wykrycia choroby.

B. Zakażenia: *Mycoplasma gallisepticum* i *Mycoplasma meleagridis*

1. Gatunki dotknięte zakażeniem:

- a) *Mycoplasma gallisepticum*: ptaki domowe i indyki.
- b) *Mycoplasma meleagridis*: indyki.

2. Program nadzoru choroby

- a) Obecność zakażenia sprawdza się testami serologicznymi i/lub bakteriologicznymi i/lub próbami na obecność zmian w worku powietrznym u jednodniowych piskląt i młodych indyków.
- b) Próbki do testowania powinny być pobrane w należyty sposób, z krwi jednodniowych kurcząt i młodych indyków, nasienia lub wymazu pobranego z tchawicy, steku lub worka powietrznego.

- c) Testy na wykrycie *Mycoplasma gallisepticum* albo *Mycoplasma meleagridis* powinny być przeprowadzone na reprezentatywnej próbce by umożliwić stały nadzór nad zakażeniem w czasie chowu i w okresie nieśności tj. tuż przed rozpoczęciem okresu nieśności i później co trzy miesiące.

C. Wyniki i podejmowane środki

Przy braku reaktorów test uważany jest za negatywny. W przeciwnym wypadku istnieje podejrzenie choroby w stadzie i należy zastosować środki określone w rozdziale IV.

- D. W przypadku gospodarstw składających się z dwóch lub więcej oddzielnych jednostek użytkowych, właściwy organ weterynaryjny może odstąpić od tych środków w odniesieniu do zdrowej jednostki użytkowej w gospodarstwie, które jest zakażone, pod warunkiem, że zatwierdzony lekarz weterynarii potwierdzi, że struktura i wielkość tych jednostek użytkowych i podjęte w nich działania zapewniają zupełnie oddzielne urządzenia do zakwaterowania i karmienia tak, że choroba, o której mowa, nie może się przenosić z jednej jednostki użytkowej do drugiej.

ROZDZIAŁ IV

Kryteria zawieszenia lub cofnięcia zezwolenia dla gospodarstwa

1. Zezwolenie przyznane dla zakładu, powinno być zawieszane w przypadku:
 - a) gdy warunki ustanowione w rozdziale II nie są już spełniane;
 - b) gdy nie zostało zakończone dochodzenie właściwe danej chorobie:
 - jeśli istnieje podejrzenie, że w zakładzie wystąpiła influenza drobiu rzekomy pomór drobiu,
 - jeśli zakład otrzymał drób lub jaja wylęgowe z gospodarstwa podejrzanego o zakażenie lub już zakażonego influencją drobiu lub rzekomym pomorem drobiu,
 - jeśli kontakt odpowiedzialny za przenoszenie zakażenia ujawnił się między zakładem a ogniskiem influenzy drobiu lub rzekomego pomoru drobiu;
 - c) do czasu wykonania nowych testów, jeśli wyniki nadzoru przeprowadzonego zgodnie z warunkami ustanowionymi w rozdziale II i III na zakażenie *S. pullorum*, *S. gallinarum*, *S. arizonae*, *M. gallisepticum* lub *M. meleagridis* dały powód do podejrzenia zakażenia;
 - d) do czasu zakończenia wprowadzania właściwych środków wymaganych przez urzędowego lekarza weterynarii, jeśli stwierdzi się, że zakład nie spełnia wymogów rozdziału I ust. 1 lit. a), b) i c).
2. Zezwolenie powinno być cofnięte:
 - a) jeśli w zakładzie wystąpiła influenza drobiu lub rzekomy pomór drobiu;
 - b) jeśli drugi właściwego rodzaju test potwierdza obecność zakażenia *S. pullorum*, *S. gallinarum*, *S. arizonae*, *M. gallisepticum* lub *M. meleagridis*;
 - c) jeśli po drugim ostrzeżeniu urzędowego lekarza weterynarii nie zostały podjęte działania by doprowadzić zakład do stanu zgodnego z wymogami rozdziału I ust. 1 lit. a), b) i c).
3. Warunki przywrócenia zezwolenia:
 - a) Jeśli zezwolenie zostało cofnięte z powodu wystąpienia influenzy drobiu lub rzekomego pomoru drobiu, może być ono przywrócone 21 dni po wyczyszczeniu i zdezynfekowaniu, w przypadku jeśli został przeprowadzony ubój sanitarny;
 - b) Jeśli zezwolenie zostało cofnięte w wyniku zakażenia spowodowanego przez:
 - i) *Salmonella pullorum et gallinarum*, lub *Salmonella arizonae*, może zostać ono przywrócone po otrzymaniu negatywnych wyników zanotowanych podczas dwóch testów wykonanych w gospodarstwie w odstępie, co najmniej 21 dni i po dezynfekcji przeprowadzonej po sanitarnym uboju zakażonego stada;
 - ii) *Mycoplasma gallisepticum* lub *Mycoplasma meleagridis* — zezwolenie może zostać przywrócone po zanotowaniu negatywnych wyników dwóch testów wykonanych na całym stadzie w odstępie, co najmniej 60 dni.

ZAŁĄCZNIK III

WARUNKI SZCZEPIENIA DROBIU

Szczepionki stosowane do szczepienia drobiu lub stad produkujących jaja wylęgowe powinny:

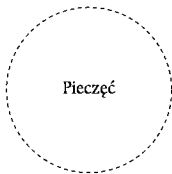
- spełniać wymogi Europejskiej Farmakopei,
- być wyprodukowane, zbadane i rozprowadzone pod urzędowym nadzorem.

Kryteria wykorzystania szczepionek przeciwko rzekomemu pomorowi drobiu w warunkach programu rutynowego szczepienia mogą być określone przez Komisję.

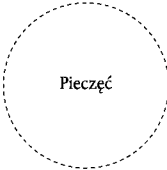
ZAŁĄCZNIK IV

ŚWIADECTWA ZDROWIA DLA HANDLU WEWNĄTRZWSPÓLNOTOWEGO

(Wzory 1-6)

1. Wysyłający (pełna nazwa/nazwisko i adres):		ŚWIADECTWO ZDROWIA	
		Nr	ORYGINAŁU
3. Odbiorca (pełna nazwa/nazwisko i adres):		2. Państwo Członkowskie pochodzenia:	
— początkowy:		4. WŁAŚCIWY ORGAN:	
— końcowy:			
UWAGI: (a) Oddzielne świadectwo musi być wystawione dla każdej przesyłki jaj wylęgowych. (b) Oryginał świadectwa powinien towarzyszyć przesyłce do ostatecznego miejsca przeznaczenia.		5. WŁAŚCIWY ORGAN (SZCZEBEL LOKALNY):	
7. Miejsce załadunku:		6. Adres zakładu, gdzie jaja zostały zebrane:	
8. Środek transportu:			
9. Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia: Ostateczne przeznaczenie:		10. Numer identyfikacyjny zakładu:	
11. Gatunki drobiu:			
12. Przeznaczony do produkcji:			
13. Szczegóły identyfikacyjne przesyłki			
(a) Liczba jaj:	(b) Zebrane dnia:	(c) Szczegóły identyfikacyjne stada rodzicielskiego:	(d) Marka:
14. Ja niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii oświadczam, że: (a) wyżej opisane jaja są zgodne z przepisami art. 6, 7 i 15 dyrektywy Rady 90/539/EWG; (b) (dodatkowa jednostka certyfikująca dotycząca art. 12, 13 i 14 dyrektywy Rady 90/539/EWG).			
Sporządzono		w	
	 Podpis	
	 Nazwisko drukowanymi literami	
	 Zajmowane stanowisko	

1. Wysyłający (pełna nazwa/nazwisko i adres):		ŚWIADECTWO ZDROWIA	
		Nr	ORYGINAŁU
3. Odbiorca (pełna nazwa/nazwisko i adres):		2. Państwo Członkowskie pochodzenia:	
— początkowy:		4. WŁAŚCIWY ORGAN:	
— końcowy:			
UWAGI: (a) Oddzielne świadectwo musi być wystawione dla każdej przesyłki jednodniowych piskląt. (b) Oryginał świadectwa powinien towarzyszyć przesyłce do ostatecznego miejsca przeznaczenia.		5. WŁAŚCIWY ORGAN (SZCZEBEL LOKALNY):	
7. Miejsce załadunku:		6. Adres zakładu, gdzie nastąpił wylęg:	
8. Środki transportu:			
9. Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia Ostateczne przeznaczenie:		10. Numer identyfikacyjny zakładu:	
11. Gatunki drobiu:			
12. Przeznaczone do produkcji:			
13. Szczegóły identyfikacyjne przesyłki:			
(a) Liczba piskląt:	(b) Wylęg z dnia:	(c) Szczegóły identyfikacyjne zakładu pochodzenia:	(d) Rodzaj/kategoria
14. Ja niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii oświadczam, że:			
(a) wyżej opisane jednodniowe kurczęta są zgodne z przepisami art. 6, 8 i 15 dyrektywy Rady 90/539/EWG;			
(b) (dodatkowa jednostka certyfikująca dotycząca art. 12, 13 i 14 dyrektywy Rady 90/539/EWG).			
Sporządzono, w			
	 Podpis	
	 Nazwisko drukowanymi literami	
	 Zajmowane stanowisko	

1. Wysyłający (pełna nazwa/nazwisko i adres):		ŚWIADECTWO ZDROWIA	
		Nr	ORYGINAŁU
3. Odbiorca (pełna nazwa/nazwisko i adres)		2. Państwo Członkowskie pochodzenia:	
— początkowy: — końcowy:		4. WŁAŚCIWY ORGAN:	
UWAGI: (a) Oddzielne świadectwo musi być wystawione dla każdej przesyłki drobiu. (b) Oryginał świadectwa powinien towarzyszyć przesyłce do ostatecznego miejsca przeznaczenia.		5. WŁAŚCIWY ORGAN (SZCZEBEL LOKALNY):	
7. Miejsce załadunku:		6. Adres zakładu pochodzenia:	
8. Środki transportu:			
9. Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia: Ostateczne przeznaczenie:		10. Numer identyfikacyjny zakładu:	
11. Gatunki drobiu:			
12. Przeznaczone do produkcji:			
13. Szczegóły identyfikacyjne przesyłki			
(a) Liczba sztuk drobiu:	(b) Szczegóły identyfikacyjne stada pochodzenia:	(c) Kategoria/rodzaj:	
14. Ja niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii oświadczam, że:			
(a) wyżej opisane ptaki są zgodne z przepisami art. 6, 9 i 15 dyrektywy Rady 90/539/EWG;			
(b) (dodatkowa jednostka certyfikująca dotycząca art. 12, 13 i 14 dyrektywy Rady 90/539/EWG)			
Sporządzono....., w.....			
	 Podpis	
	 Nazwisko drukowanymi literami	
	 Zajmowane stanowisko	

1. Wysyłający (pełna nazwa/nazwisko i adres)		ŚWIADECTWO ZDROWIA	
		Nr	ORYGINAŁU
		2. Państwo Członkowskie pochodzenia:	
3. Odbiorca (pełna nazwa/nazwisko i adres)		4. WŁAŚCIWY ORGAN:	
— początkowy:			
— końcowy:			
UWAGI: (a) Oddzielne świadectwo musi być wystawione dla każdej przesyłki drobiu lub jaj wylęgowych. (b) Oryginał świadectwa powinien towarzyszyć przesyłce do ostatecznego miejsca przeznaczenia.		5. WŁAŚCIWY ORGAN (SZCZEBEL LOKALNY):	
7. Miejsce załadunku:		6. Adres zakładu lub gospodarstwa pochodzenia:	
8. Środki transportu:			
9. Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia: Ostateczne przeznaczenie:		10. Numer identyfikacyjny zakładu (jeśli dotyczy):	
11. Gatunki drobiu:			
12. Przeznaczone do produkcji:			
13. Szczegóły identyfikacyjne przesyłki:			
(a) Liczba sztuk drobiu lub jaj wylęgowych:	(b) Szczegóły identyfikacyjne stada pochodzenia:	(c) Kategoria/rodzaj:	
14. Ja niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii oświadczam, że:			
(a) wyżej opisane ptaki lub jaja lęgowe są zgodne z przepisami art. 11 dyrektywy Rady 90/539/EWG;			
(b) (dodatkowa jednostka certyfikująca dotycząca art. 12, 13 i 14 dyrektywy Rady 90/539/EWG).			
Sporządzono, w			
	 Podpis	
	 Nazwisko drukowanymi literami	
	 Zajmowane stanowisko	

1. Wysyłający (pełna nazwa/nazwisko i adres):	ŚWIADECTWO ZDROWIA Nr ORYGINAŁU	
3. Odbiorca (pełna nazwa/nazwisko i adres): — początkowy — końcowy	2. Państwo Członkowskie pochodzenia:	
UWAGI: (a) Oddzielne świadectwo musi być wystawione dla każdej przesyłki drobiu. (b) Oryginał świadectwa powinien towarzyszyć przesyłce do ostatecznego miejsca przeznaczenia.	4. WŁAŚCIWY ORGAN:	
7. Miejsce załadunku:	5. WŁAŚCIWY ORGAN (SZCZEBEL LOKALNY):	
8. Środki transportu:	6. Adres zakładu lub gospodarstwa pochodzenia:	
9. Ubojnia i Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia:	10. Numer identyfikacyjny zakładu (jeśli dotyczy):	
11. Gatunki drobiu:		
12. Przeznaczone do produkcji:		
13. Szczegóły identyfikacyjne przesyłki:		
(a) Liczba sztuk drobiu:	(b) Przybliżony wiek ptaków:	
<p>14. Ja niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii oświadczam, że:</p> <p>(a) wyżej opisane ptaki są zgodne z przepisami art. 10 dyrektywy Rady 90/539/EWG;</p> <p>(b) (dodatkowa jednostka certyfikująca dotycząca art. 12, 13 i 14 dyrektywy Rady 90/539/EWG).</p> <p>Sporządzono, w</p> <div style="display: flex; justify-content: space-between; align-items: flex-end; margin-top: 20px;"> <div style="text-align: center;"> <p>Pieczęć</p> </div> <div style="text-align: right;"> <p>.....</p> <p>Podpis</p> <p>.....</p> <p>Nazwisko drukowanymi literami</p> <p>.....</p> <p>Zajmowane stanowisko</p> </div> </div>		

1. Wysyłający (pełna nazwa/nazwisko i adres):		ŚWIADECTWO ZDROWIA	
		Numer	ORYGINAŁU
3. Odbiorca (pełna nazwa/nazwisko i adres): — początkowy: — końcowy:		2. Państwo Członkowskie pochodzenia:	
		4. WŁAŚCIWY ORGAN:	
UWAGI: (a) Oddzielne świadectwo musi być wystawione dla każdej przesyłki drobiu. (b) Oryginał świadectwa powinien towarzyszyć przesyłce do ostatecznego miejsca przeznaczenia.		5. WŁAŚCIWY ORGAN (SZCZEBEL LOKALNY):	
7. Miejsce załadunku		6. Adres zakładu lub gospodarstwa pochodzenia:	
8. Środki transportu			
9. Państwo Członkowskie miejsca przeznaczenia: Ostateczne przeznaczenie:		10. Numer identyfikacyjny zakładu (jeśli dotyczy):	
11. Gatunki drobiu:			
12. Przeznaczone do produkcji:			
13. Szczegóły identyfikacyjne przesyłki:			
(a) Liczba sztuk drobiu:	(b) Szczegóły identyfikacyjne stada pochodzenia:	(c) Przybliżony wiek ptaków:	
14. Ja niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii oświadczam, że: (a) wyżej opisane ptaki są zgodne z przepisami art. 6, 9 i 15 dyrektywy Rady 90/539/EWG; (b) (dodatkowa jednostka certyfikująca dotycząca art. 12, 13 i 14 dyrektywy Rady 90/539/EWG).			
Sporządzono		w	
	 Podpis	
	 Nazwisko drukowanymi literami	
	 Zajmowane stanowisko	

ZAŁĄCZNIK V

CHOROBY PODLEGAJĄCE OBOWIĄZKOWI ZGŁOSZENIA

- influenza drobiu,
 - rzekomy pomór drobiu.
-